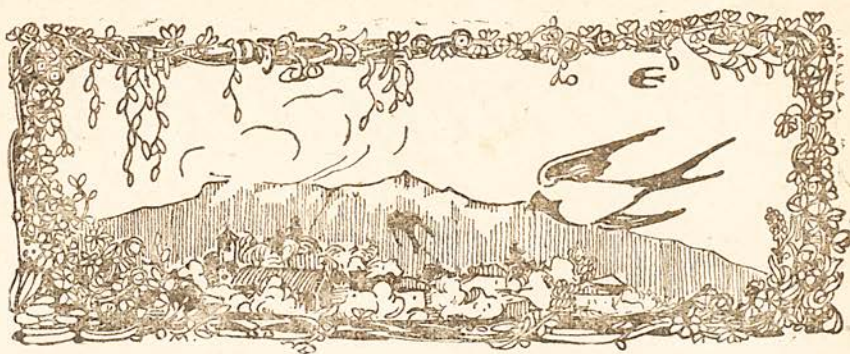




Първа лѣстовичка

Ясно пролѣтно утро. Слънцето още не е изгрѣло, но неговитѣ първи лѣчи зачервяватъ вече изтока. Надъ малкото село се разнасятъ празничнитѣ звуци на черковната камбана.

Днесъ е празникъ — Благовѣщение. Мама е измела двора и е наклала тъкмо на срѣдата му голѣмъ огънь. Ние съ сестра си се затичваме и почваме да прѣскачаме огъня, за да не ни хапятъ бълхи и змии. Така е останало обичай отъ старо врѣме.

Въ съседнитѣ дворове сжщо димятъ огньове. Тамъ сжщо се чуватъ гласове и високи дѣтски смѣхове.

Но скоро огньоветѣ изгасватъ и синиятъ димъ, който се е разнесълъ надъ селото, полака-лека изчезва. На хоризонта се показва слънцето — голѣмо, златно и топло. Въ тази минута камбаната забива втори пѣтъ и нейнитѣ радостни звуци отново запѣватъ, като изпълватъ, заедно съ свѣтлитѣ лѣчи на слънцето, цѣлия просторъ надъ малкото село. . .

У насъ дойдоха дѣцата на съседитѣ ни: Васко и малката Мара. Тѣ бѣха прѣмѣнени въ празнични дрехи. Мама прѣмѣни и насъ, и заедно отидохме въ градината.

Момичетата веднага се заловиха да бератъ цвѣтя: бѣли, жълти и червени лалета и миризливи зюмбюли.